

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
PHILIPPE LÉGER

fremSAT den 6. maj 2004¹

1. I henhold til artikel 230 EF har Kongeriget Spanien nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2001/137/EF af 5. februar 2001 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen².

— markafgrøder (utilfredsstillende kontrolordning): finansiel korrektion på 2 668 866 704 ESP

— olivenolie (produktionsstøtte): finansiel korrektion på 11 826 116 171 ESP

2. Ifølge Kongeriget Spanien er det med urette, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved regnskabsafslutningen for regnskabsårene 1996, 1997 og 1998 har nægtet at lade følgende udgifter afholde af EUGFL:

— olivenolie (forbrugsstøtte): finansiel korrektion på 832 182 856 ESP

— tillægsafgift på mælk (morarenter): finansiel korrektion på 2 426 259 870 ESP.

— markafgrøder (ekstraordinær jordudtagning ikke pålagt): finansiel korrektion på 27 823 775 209 ESP

3. Begrundelserne for de korrektioner, der blev anvendt på udgifterne, er gengivet i den

1 — Originalsprog: fransk.

2 — EFT L 50, s. 9.

sammenfattende rapport om kontrollen i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, vedrørende regnskabsårene 1996, 1997 og 1998³.

4. Den spanske regerings søgsmål vedrører udgifterne med hensyn til de fem nævnte sektorer: 1) markafgrøder og følgerne af, at der ikke er pålagt ekstraordinær jordudtagning for 1995-høsten, 2) markafgrøder i den selvstyrende region Andalusien, 3) produktionsstøtte til olivenolie, 4) forbrugsstøtte til olivenolie og 5) tillægsafgift på mælk.

5. Hvad angår udgiftssektorerne 2, 3 og 5 består Kongeriget Spaniens anbringender udelukkende af rent faktuelle vurderinger. Jeg skal koncentrere mine bemærkninger om udgiftskategorierne 1 og 4 vedrørende markafgrøder og om følgerne af, at der ikke er pålagt ekstraordinær jordudtagning for 1995-høsten samt om forbrugsstøtte til olivenolie.

I — Relevante retsfor skrifter

6. Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁴ bestemmer, at Det Europæiske Fællesskab via EUGFL, Garantisektionen, finansierer interventioner til regulering af landbrugsmarkederne, som foretages efter Fællesskabets regler inden for rammerne af den fælles markedsordning for landbruget.

7. I henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 729/70 stiller Kommissionen de nødvendige midler til rådighed for medlemsstaterne, for at de udpegede kontorer og organer kan foretage betalinger i overensstemmelse med Fællesskabets regler og de nationale lovgivninger. Ifølge denne forordnings artikel 5, stk. 2, litra b), afslutter Kommissionen inden udløbet af det følgende år medlemsstaternes kontorer og organers regnskaber på grundlag af årsregnskaber med de for deres afslutning nødvendige bilag.

4 — EFT 1970 I, s. 196. For en generel gennemgang af denne forordning, se mit forslag til afgørelse i sagen Tyskland mod Kommissionen (dom af 4.3.2004, sag C-344/01, Sml. I, s. 2081). Jf. ligeledes, vedrørende korrektionsbedømmelse, Belle-rapporten i mit forslag til afgørelse i sagen Spanien mod Kommissionen (dom af 8.5.2003, sag C-349/97, Sml. I, s. 3851).

8. Artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 729/70 bestemmer, at medlemsstaterne i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre sig, at de af EUGFL finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført på behørig måde, for at forhindre og forfølge uregelmæssigheder, og for at gennemføre tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser.

9. Det bestemmes i artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 729/70, at såfremt de nævnte beløb ikke tilbagebetales fuldt ud, bærer Fællesskabet de finansielle følger af uregelmæssighederne eller forsømmelserne; dette gælder ikke for uregelmæssigheder eller forsømmelser, som medlemsstaternes myndigheder eller organer kan gøres ansvarlige for. De tilbagekrævede beløb betales til de kontorer eller organer, som har udbetalt dem; disse trækker beløbene fra de udgifter, som finansieres af EUGFL.

10. I henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 729/70 stiller medlemsstaterne alle oplysninger, der er nødvendige for EUGFL's funktion, til rådighed for Kommissionen, og træffer alle foranstaltninger, der er egnede til at lette eventuelle kontrolforanstaltninger — herunder undersøgelser på selve stedet — hvis gennemførelse Kommissionen skønner formålstjenlig som led i administrationen af fællesskabsfinansieringen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser,

som de har udstedt med henblik på anvendelsen af Fællesskabets retsakter, vedrørende den fælles landbrugspolitik, for så vidt disse retsakter har finansielle virkninger for EUGFL.

II — Markafgrøderne: 1994-høsten og følgerne af, at der ikke er pålagt ekstraordinær jordudtagning for 1995-høsten

11. Kongeriget Spanien anfægter den finansielle korrektion, som Kommissionen har foretaget på området. Korrektionen udspringer af manglende overholdelse af pålægget af ekstraordinær jordudtagning for markafgrøder for 1995-høsten, som fastsat i forordning (EØF) nr. 1765/92⁵, på grund af den konstaterede overtrædelse af det garanterede areal for markafgrøder for 1994-høsten. Ifølge Kongeriget Spanien var dets adfærd korrekt. Kongeriget Spanien sondrer mellem markafgrøder på ikke-vandede arealer og markafgrøder på vandede arealer.

Markafgrøder på ikke-vandede arealer

12. De spanske myndigheder påberåber sig med hensyn til ikke-vandede arealer anvend-

5 — Rådets forordning af 30.6.1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder, EFT L 181, s. 12.

delsen af forordning (EF) nr. 1422/97⁶, som bl.a. fritager dem for ekstraordinær jordudtagning. Denne forordning foreskriver under visse omstændigheder, såsom en usædvanlig tørke, en anderledes vurdering af overtrædelser. Kongeriget Spanien har netop været udsat for en sådan tørke.

for oliefrøproducenterne eller for producenter af andre markafgrøder på vandede arealer. Således gælder kravet om ekstraordinær jordudtagning for høsten 1995/1996 kun for vandede olieholdige markafgrøder. Imidlertid finder denne betingelse heller ikke anvendelse på oliefrø ifølge Kongeriget Spanien, som påberåber sig en politisk aftale herom med Kommissionen.

13. Jeg mener, som Kommissionen med rette har anført i sit svarskrift, at den reform, der blev indført ved forordning nr. 1422/97, ikke finder anvendelse i denne sag. Rent faktisk finder forordningen først anvendelse fra høståret 1996. De spanske myndigheder har imidlertid påberåbt sig denne forordning for at begrunde overskridelser i forbindelse med 1994-høsten. Forordning nr. 1422/97 kan derfor ikke have tilbagevirkende kraft.

15. Kommissionen afviser eksistensen af en sådan aftale, hvis eksistens ikke er blevet bevist af Kongeriget Spanien.

16. Det følger af det ovenstående, at Kongeriget Spanien ikke på dette punkt kan bevise sin påstand.

Markafgrøder på vandede arealer

14. De spanske myndigheder har henvist til forordning (EF) nr. 1040/95⁷, som fastsætter, helt undtagelsesvis, for høsten 1994/1995, at overskridelsen ikke får nogen konsekvenser

III — Forbrugsstøtte til olivenolie

17. Kommissionen har pålagt Kongeriget Spanien finansiel korrektion på 10% af de

6 — Rådets forordning af 22.7.1997 om ændring af forordning nr. 1765/92, EFT L 196, s. 18.

7 — Kommissionens forordning af 10.5.1995 om yderligere overgangsforanstaltninger for forvaltning af basisarealerne i Spanien, EFT L 106, s. 4.

samlede udgifter, der var anmeldt som forbrugsstøtte til olivenolie for regnskabsåret 1996. Korrektionen er baseret på forsømler i det spanske administrations-, betalings- og kontrolsystem. Kongeriget Spanien anfægter denne afgørelse og anfører, at Kommissionens korrektion er ugyldig, idet den gældende procedure ikke er blevet respekteret.

ning nr. 729/70, som foreskriver, hvordan indholdet af den skriftlige meddelelse skal være.

18. Ifølge nævnte procedure kan den skriftlige meddelelse om resultatet af kontrollen, som Kommissionen sender til den pågældende medlemsstat, ikke vedrøre udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder forud for nævnte meddelelse, jf. artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70, som ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95⁸. Yderligere skal denne meddelelse udtrykkeligt henvises til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1663/95⁹ om gennemførelsesbestemmelserne til forord-

19. Det fremgår af fast retspraksis, hvordan meddelelsen skal udformes både hvad angår form og indhold, jf. artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70, med senere ændringer, sammenholdt med gennemførelsesforordningens artikel 8¹⁰. Meddelelsen må ikke vedrøre udgifter, der er afholdt mere end 24 måneder forud for nævnte meddelelse. Den skal være skriftlig og indeholde de konstaterede tilsidesættelser af fællesskabsretten samt en opfordring til at svare og skal være sendt til de nationale myndigheder¹¹. Imidlertid har Domstolen fastslået, at den blotte undladelse af at henvises til forordningens artikel 8 ikke kan udgøre en tilsidesættelse af et væsentligt formkrav¹².

8 — Rådets forordning af 22.5.1995, som ændrer forordning nr. 729/70, EFT L 125, s. 1.

9 — Kommissionens forordning af 7.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 729/70 for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen, EFT L 158, s. 6, herefter »gennemførelsesforordningen«.

10 — Om betingelserne vedrørende overholdelsen af proceduren, jf. dom af 24.1.2002, sag C-170/00, Finland mod Kommissionen, Sml. I, s. 1007, præmis 25 ff. Se ligeledes dom af 13.6.2002, sag C-158/00, Luxembourg mod Kommissionen, Sml. I, s. 5373, præmis 23 ff., hvor Domstolen henviser til sin fortolkning i dommen i sagen Finland mod Kommissionen.

11 — Jf. dommen i sagen Finland mod Kommissionen (præmis 28 ff.), ligeledes gentaget i dommen i sagen Luxembourg mod Kommissionen (præmis 23 ff.). Det er endvidere interessant at henvises til generaladvokat Tizzanos forslag til afgørelse i sagen Luxembourg mod Kommissionen, hvori det understreges, for så vidt angår efterprovelsen af disse betingelser, at i tilfælde af uregelmæssigheder kan »deres sammenfald eventuelt [...] have en betydning, der er væsensforskellig fra den, som de kan have, når de betragtes hver for sig« (punkt 30). Ifølge generaladvokaten kan disse betingelser inden for rammerne af Domstolens fortolkning af processuelle bestemmelser »også [...] gøres til genstand for en bedømmelse, der ikke udelukkende er formel, hvis medlemsstaternes rettigheder beskyttes fuldt ud« (punkt 38).

12 — Jf. dommen i sagen Finland mod Kommissionen (præmis 33 og 34).

20. Den manglende udtrykkelige henvisning til gennemførelsesforordningens artikel 8, som Kongeriget Spanien har påberåbt sig mod Kommissionens skrivelse, skal vurderes i lyset af nævnte retspraksis.

21. Den finansielle korrektion kan altså ikke drages i tvivl, og Kongeriget Spaniens anbringende kan ikke tages til følge.

IV — Forslag til afgørelse

22. I lyset af ovenstående bemærkninger foreslår jeg Domstolen at træffe følgende afgørelse:

»1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.«